

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วรรณคดีที่เกี่ยวข้อง

นโยบายทางการศึกษาปัจจุบันที่สำคัญประการหนึ่งคือ การเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น นโยบายดังกล่าวส่งผลให้บทบาทของครูเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เป็นอันมาก กล่าวคือ ครูไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้แต่เพียงแหล่งเดียวอีกต่อไป แหล่งที่เข้ามา มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนควบคู่ไปกับครูคือ " ศูนย์การเรียน " หรือมีชื่อเรียก แตกต่างกันไปออกไปว่า " ศูนย์วิทยบริการ " " ศูนย์แหล่งวิชาการ " " ศูนย์วิชาการ " " ศูนย์วัสดุอุปกรณ์การสอน " " ศูนย์หลักสูตร " หรือ " ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน " เป็นต้น ซึ่ง วอเรน บี ฮิกส์ (Warren B. Hicks 1970: 4-5) ได้ให้ความเห็นว่า " การเรียกชื่อที่แตกต่างออกไป ก็เพื่อเน้นให้เห็นหน้าที่ที่ต่างกัน "

ศูนย์เหล่านี้จัดตั้งขึ้น เพื่อเป็นสถานที่สำหรับให้ครูและนักเรียนได้มีโอกาสมาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น และประสบการณ์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน นอกจากนี้ ยังเป็นแหล่งค้นคว้าหาความรู้และทดลองวิธีสอนใหม่ๆ ตลอดจนให้บริการสื่อการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในระหว่างปี พ.ศ. 2522-2527 กรมสามัญศึกษาได้ดำเนินโครงการอบรมครู เพื่อเป็นวิทยากรกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (Key Personnel Project) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ความสามารถได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมในด้านเทคนิคการสอนและวิธีสอนแบบใหม่ๆ พร้อมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น และหลังจากเสร็จสิ้นการอบรมแล้ว ครูเหล่านี้ได้กลับไปเป็นวิทยากรดำเนินการอบรมขยายผลในกลุ่มโรงเรียนของตน และเมื่อโครงการ

นี้สิ้นสุดลง ปรากฏว่า กรมสามัญศึกษามีครูวิทยากรประจำกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ 257 คน

กรมสามัญศึกษาได้พิจารณาเห็นว่า สมควรให้มีการขยายผลของโครงการดังกล่าวนี้ เพื่อให้ครูวิทยากรได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องกันไป อันจะทำให้แนวทางการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษดำเนินไปในแนวเดียวกันทุกโรงเรียน จึงได้จัดตั้งโครงการขยายผลการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้น เป็นโครงการระยะ 5 ปี จัดดำเนินงานระหว่างปี พ.ศ. 2527-2532 ตามโครงการขยายผลการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้ กรมสามัญศึกษาได้กำหนดให้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (English Resource and Instruction Centres ใช้ตัวย่อว่า ERIC) ขึ้นในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจำนวนรวมทั้งสิ้น 20 แห่ง โดยจัดตั้งในโรงเรียนที่มีความพร้อมทั้งในด้านบุคลากร อาคารสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ โดยกำหนดให้ครูวิทยากรที่ผ่านการอบรมทำหน้าที่เป็นผู้จัดการศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และครูสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา และในเขตการศึกษา เพื่อให้บริการด้านการจัดการฝึกอบรมครู การบริการสื่อการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมพิเศษ ขณะนี้ กรมสามัญศึกษาได้จัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนและจังหวัดต่างๆ ดังนี้คือ

1. โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
2. โรงเรียนชินโรสวิทยาลัย	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
3. โรงเรียนสตรีนันทบุรี	จังหวัดนันทบุรี
4. โรงเรียนเคหะปัตตานยานุกูล	จังหวัดปัตตานี
5. โรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช	จังหวัดนครศรีธรรมราช
6. โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชูธ	จังหวัดสงขลา
7. โรงเรียนอำมาตย์พานิชนุกูล	จังหวัดกระบี่
8. โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย	จังหวัดสุพรรณบุรี
9. โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์	จังหวัดราชบุรี
10. โรงเรียนหนองฉางวิทยา	จังหวัดอุทัยธานี
11. โรงเรียนอุตรดิตถ์ครุณี	จังหวัดอุตรดิตถ์

12. โรงเรียนนารีรัตน์	จังหวัดแพร่
13. โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม	จังหวัดพิษณุโลก
14. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	จังหวัดเชียงใหม่
15. โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย	จังหวัดขอนแก่น
16. โรงเรียนสกลราชวิทยานุกูล	จังหวัดสกลนคร
17. โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช	จังหวัดอุบลราชธานี
18. โรงเรียนสุรนารี	จังหวัดนครราชสีมา
19. โรงเรียนชลกันยานุกูล	จังหวัดชลบุรี
20. โรงเรียนศรีษานุสรณ์	จังหวัดจันทบุรี

การจัดตั้งศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีวัตถุประสงค์ดังนี้คือ

1. เป็นสถานที่จัดการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีครูวิทยากรเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ และประสานงานร่วมกับบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. เป็นศูนย์วิชาการ ให้บริการคำเอนกสารและสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่ครูและนักเรียนในเขตการศึกษา รวมทั้งให้คำแนะนำในการติดต่อกับแหล่งวิทยากรอื่นๆ
3. เป็นสถานที่จัดประชุมสัมมนา แสวงเอกสาร และกิจกรรมพิเศษต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามโอกาสอันควร

บทบาทและหน้าที่ของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ตามวัตถุประสงค์ของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษดังกล่าว อาจสรุปบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ฯ ได้ดังนี้คือ

1. เป็นสถานที่ฝึกงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์สำหรับครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษาที่ศูนย์ฯ ตั้งอยู่ ซึ่งสามารถเข้ามาใช้บริการของศูนย์ฯ ได้ตลอดเวลา ในขณะที่ศูนย์ฯ เปิดทำการ หรือเข้ามารับการฝึกงานตามหลักสูตรของศูนย์ฯ เป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ โดยผู้ที่เข้ารับการฝึกงานจะต้องเป็นครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนต่างๆ ในเขตการศึกษา ซึ่งจะเข้ารับการฝึกงานครั้งละ 3-4 คน ผู้เข้ารับการฝึกงาน

จะต้องเตรียมการสอน ปฏิบัติการสอน สังเกตการสอน ผลิตรายการเรียนการสอน ศึกษา ทฤษฎีการสอน ตลอดจนฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง

2. เป็นสถานที่จัดการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตามโครงการของครูวิทยากร และตามความต้องการของครู สอนภาษาอังกฤษ โดยจัดอบรมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเนื้อหาหลักสูตรชั้นมัธยม ศึกษาและหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหาค้นทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ เนื้อหา คำนการดำเนินการเรียนการสอน เนื้อหาคำนการผลิตรายการและใช้สื่อการเรียนการสอน และ เนื้อหาคำนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยครูวิทยากรเป็นผู้ดำเนินการจัดการฝึกอบรมด้วยการกำหนดรูปแบบ และจำนวนวันในการจัดการฝึกอบรม รวมทั้งการ จัดหาวิทยากรที่มาให้การอบรมแก่ครูที่มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาแต่ละด้านอย่างแท้จริง

3. เป็นศูนย์วิชาการ จัดบริการสื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆ ได้แก่ สื่อการเรียน การสอนประเภทสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ ตำรา วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการเรียนการสอนประเภทฉายได้ เช่น สไลด์ ฟิล์มสตริป ภาพยนตร์ โทรทัศน์และวีดีโอเทปที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมชีวิตความเป็นอยู่ของชนชาติ ที่พูดภาษาอังกฤษ สารคดี และบันเทิงคดีที่มีเสียงภาษาอังกฤษ รวมทั้งเรื่องที่เป็นความรู้ที่ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สื่อการเรียนการสอนประเภทฉายไม่ได้ เช่น รูปภาพ ภาพโปสเตอร์ แผนภาพ หุ่น และหุ่นจำลอง สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องฉาย เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายฟิล์มสตริป เครื่องฉายภาพยนตร์ โทรทัศน์และวีดีโอเทป และ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ สื่อการเรียนการสอนประเภทเครื่องเสียง เช่น วิทยุ และเทปที่มี เสียงภาษาอังกฤษ และสื่อการเรียนการสอนประเภทกิจกรรม เช่น เกม แบบเรียนสำเร็จรูป เป็นต้น ให้ครูและนักเรียนได้เข้ามาศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองในศูนย์ฯ หรือให้ยืมออกไปใช้ นอกศูนย์ฯก็ได้ โดยมีระบบการบริการสื่อการเรียนการสอนเหล่านี้ให้แน่นอน และจัดให้มี เจ้าหน้าที่มาอยู่ประจำศูนย์ฯ เพื่อคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เข้ามาใช้บริการ

4. เป็นสถานที่จัดกิจกรรมพิเศษต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และที่เกี่ยวกับการบริการของศูนย์ฯ โดยครูสอนภาษาอังกฤษและนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียน เดียวกันได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆที่ศูนย์ฯจัดขึ้น การจัดกิจกรรมต่างๆร่วมกันสามารถ ทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษในกลุ่มโรงเรียนเดียวกันมีบทบาทในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อ

เพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพให้ทัดเทียมกัน โดยร่วมกันวางแผนสนับสนุน ส่งเสริม และแก้ไข ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะทำได้ด้วยการจัดประกวด หรือแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนที่อยู่ต่างโรงเรียนกัน การจัดทัศนศึกษา โรงเรียนที่มีการสอนภาษาอังกฤษดีเด่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ การจัดการรายได้เพื่อ ซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับศูนย์ฯ หรือเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับส่งครูไปอบรม เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษ

ปัญหาและความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษกับการบริการของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

หลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลง มาเป็นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ตั้งแต่ ปี พ.ศ.2521 โดยให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนมากกว่าเดิม กล่าวคือ เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ใต้อย่างคล่องแคล่ว บทบาทของ ครูจึงต้องเปลี่ยนจากผู้ที่ทำหน้าที่ให้ความรู้แก่นักเรียนมาเป็นผู้ที่จัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนให้มี โอกาสได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ หน้าที่ของครูคือจะต้องปรับบทบาทของ ตน รวมทั้งปรับปรุงคุณภาพของตนให้มีความรู้ความสามารถที่จะสอนใต้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การที่จะให้ครูปรับบทบาทของตนให้เข้ากับสถานการณ์ในการสอนเพื่อการสื่อสาร จำเป็นต้องอาศัยเวลา ซึ่ง มลิวิลย์ ลับไพรี (2528:38) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้พอสรุปได้ว่า ครูรุ่นเก่าๆ แม้จะมีการศึกษาชั้นปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษก็ตาม แต่สภาพที่แท้จริงที่เป็น ปัญหาอยู่ในขณะนี้ก็คือ ตัวครูยังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษใต้อย่างคล่องแคล่ว ครูที่ทำการสอนมานานมักจะเคยชินกับการสอนแบบเก่าที่เน้นตัวครูเป็นศูนย์กลาง และยึดแบบ เรียนเป็นหลัก เห็นความสำคัญของการสอนเนื้อหาให้จบในเวลาที่กำหนด มากกว่าที่จะให้เวลา และโอกาสแก่ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ เพราะหน้าที่ของครูในบทบาทใหม่ก็คือ การจัดประสบการณ์ในการเรียนให้แก่ผู้เรียนด้วยบรรยากาศการเรียนการสอนที่มีชีวิตชีวา

ถึงแม้ว่ากรมสามัญศึกษาจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียน การสอนภาษาอังกฤษโดยตรง อันได้แก่หน่วยศึกษานิเทศก์ของกรมสามัญศึกษา และหน่วยศึกษา นิเทศก์ของเขตการศึกษาทั้ง 12 เขต แต่ในทางปฏิบัติจะเห็นได้ว่า การปฏิบัติงานของหน่วย ศึกษานิเทศก์ยังไม่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากที่ทำการสอนอยู่

ทั่วประเทศไทยได้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของสมนึก แสงวิเชียร (2527 : จ) ที่สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษของเขตการศึกษา 3 ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นโดยส่วนรวมว่า ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติงานในระดับน้อย 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านความสัมพันธ์กับครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ และมีการปฏิบัติงานในระดับน้อยที่สุด 5 ด้านคือ ด้านการอ่านว彊ความสะดวกในการใช้สื่อและจัดทำสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการนิเทศและอบรมครูภาษาอังกฤษ ด้านการผลิตและเผยแพร่เอกสารทางวิชาการ ด้านการค้นคว้าทดลองและวิจัยทางภาษาอังกฤษ และด้านการวัดและประเมินผล ดังนั้น จึงเป็นที่คาดหวังว่า ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และสามารถสนองความต้องการของครูและนักเรียนในอันที่จะสนับสนุน ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหาค่างๆที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูและนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาได้อย่างทั่วถึง

ในการจัดบริการค่างๆให้แก่ครูสอนภาษาอังกฤษ ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรศึกษาปัญหาและความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษในค่างๆ เพื่อให้การบริการของศูนย์ฯ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับปัญหาและความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษที่พบจากเอกสารและงานวิจัยค่างๆสามารถแยกออกเป็นประเด็นค่างๆได้คั้งนี้คือ

1. ปัญหาและความต้องการค่างหลักสุตรวิชาภาษาอังกฤษ
2. ปัญหาและความต้องการค่างทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ
3. ปัญหาและความต้องการค่างวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ปัญหาและความต้องการค่างอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน
5. ปัญหาและความต้องการค่างการวัดและประเมินผล

1. ปัญหาและความต้องการค่างหลักสุตรวิชาภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ค้ผลนั้น ก่อนที่ครูจะทำการสอนทุกครั้งครูต้องทำความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวกับหลักสุตรให้ชัดเจนถูกต้องเสียก่อน เพราะหลักสุตรเป็นข้อกำหนดค้จุมุ่งหมายของการศึกษา เนื้อหาสาระ และแนวการใช้หลักสุตร

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะและพฤติกรรมให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรเป็นตัวกำหนดแนวทางและรูปแบบของการเรียนการสอนให้ไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งรวมทั้งกิจกรรมและประสบการณ์ทุกอย่างที่ครูจัดให้กับเด็ก ดังนั้น การที่ครูได้ทำความเข้าใจ หลักสูตรอย่างถ่องแท้จะช่วยให้อาจารย์วางแผนการสอนได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม จากกรณีศึกษาตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 และหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของเขตการศึกษา 3 ปรากฏว่า ครูสอนภาษาอังกฤษประสบ ปัญหาด้านหลักสูตร และจากผลการประชุมของสมาคมครูสอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (Thai/ TESOL) เมื่อปี พ.ศ. 2527 เรื่อง " ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบเข้า มหาวิทยาลัย กับหลักสูตรภาษาอังกฤษ และแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสร้างข้อสอบ " สรุปได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายไม่ได้ให้ความสนใจกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2524 ในการจัดการเรียน การสอน เพราะครูมักจะยึดแบบเรียนเป็นหลักโดยไม่จัดกิจกรรมการเรียนการสอนมาเสริม ในส่วนที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในหนังสือเรียน และจากงานวิจัยของ วรณพร สุทธิพิทักษ์ (2523 : 53-54) ที่พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 คือ เนื้อหา วิชาภาษาอังกฤษน่าเบื่อหน่าย นักเรียนไม่อยากเรียน แบบเรียนมีเนื้อหาซ้ำซาก จึงต้องการ ให้มีการประชุมอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์วิชาภาษาอังกฤษ และจุดประสงค์การเรียนรู้อาจารย์วิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงกับ งานวิจัยของ ยืน ศรีวรพันธ์ (2528 : 28) ที่พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการ ที่จะพัฒนาความรู้ความสามารถในเรื่องหลักสูตรในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา คุรงค์พันธ์ (2526 : 92) ที่พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการกรณีศึกษา การสอนด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากทุกเรื่อง

2. ปัญหาและความต้องการด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ

เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหมายถึง ประสบการณ์ต่างๆทั้งทางตรงและทางอ้อม ที่กำหนดไว้สำหรับรายวิชาภาษาอังกฤษ อันจะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ ซึ่งต้องมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน และสัมพันธ์ต่อเนื่องกับความรู้เดิม หรือ ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

ครูที่ดีจะต้องมีความรู้ความชำนาญในเนื้อหาค่านภาษาอังกฤษและเนื้อหาที่สอนอย่างแม่นยำ รวมทั้งมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษคือพอที่จะเป็นตัวอย่างแก่ผู้เรียนได้ ในปัจจุบันนี้มีครูเป็นจำนวนมากประสบปัญหาการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ทั้งนี้เพราะไม่เกิดความเชื่อมั่นว่าจะมีความสามารถในการใช้ภาษามากพอ จึงมักหลีกเลี่ยงปัญหานี้โดยการใช้ภาษาไทยแทน นอกจากนี้ ครูยังประสบปัญหาความไม่เข้าใจในเนื้อหาที่ตนสอน โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของชนชาติที่พูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นความจำเป็นสำหรับการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างชาติ ปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของครูคือ การขาดแหล่งความรู้หรือเอกสารสำหรับค้นคว้า (สุนันทา คุรุภัณฑ์ 2526:92) และในขณะเดียวกันผู้วิจัยมีความเห็นว่า มีครูบางคนขาดความกระตือรือร้น และไม่รู้จักชวนชวยปรับปรุงตนเอง ทั้งๆที่รู้ว่าวิชาการต่างๆในปัจจุบันก้าวไปข้างหน้าอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง

จากปัญหาต่างๆดังกล่าว ทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการให้จัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษให้กับครู ในทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของอื่น ศรีวรพันธ์ (2528:30) ที่พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนาความรู้ความสามารถในทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษในระดับมาก โดยต้องการให้มีการอบรมทั้งในประเทศและต่างประเทศ นอกจากนั้นยังต้องการแหล่งวิชาการทางภาษาอังกฤษสำหรับให้ครูและนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้ตลอดเวลา

3. ปัญหาและความต้องการด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีสอนเป็นสื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่วนกิจกรรมเป็นการกระทำที่จะช่วยกระตุ้นและส่งเสริมให้กระบวนการเรียนการสอนมีชีวิตชีวาและน่าสนใจ วิธีสอนที่ดีจะต้องมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและระดับความสามารถของวัยและความสนใจของผู้เรียนด้วย

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ดังนั้นการสอนจะต้องให้ทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์กัน เช่นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่ควรจำกัดลงไปว่าจะเน้นเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่ง การเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่ดี เพียร์ส ฮอเรย์ (Piers Horey 1987:20-22) กล่าวว่า " ครูต้องมีความชำนาญในการเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

นั้นๆ " การเลือกเทคนิคการสอนที่คืนัน สงัด อุทรานันท์ (2525:65) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า " ครูจำเป็นต้องเลือกเทคนิคและวิธีสอนที่เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชาต่างๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับความสนใจและวัยของผู้เรียนด้วย " นอกจากนี้ ยังได้เสนอองค์ประกอบของการจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีว่า " ครูควรได้ตรวจสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไรมาแล้วบ้าง หรือมีพื้นฐานความรู้เดิมเป็นอย่างไร ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้ครูจัดกลุ่มผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง " นอกจากนี้ ครูจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนแต่ละครั้งว่า ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติอะไร แล้วจึงกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างรอบคอบ ทั้งกิจกรรมเตรียมความพร้อม กิจกรรมการสอน กิจกรรมเสริมทักษะ กิจกรรมสนับสนุน และกิจกรรมควบคุมและตรวจสอบ

จอห์น บี แครอล (John B. Carrol 1974:13) ได้กล่าวถึงวิธีการที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการเรียนการสอนแบบสื่อสารดังนี้

วิธีการสอนที่ดีที่สุดคือ การใช้วิจาร์ณญาณทั่วๆไป รวมทั้งประสบการณ์ที่มีอยู่ (Commonsense Approach) ซึ่งพอสรุปเป็นข้อๆได้ดังนี้

1. รู้ถึงจุดประสงค์ในการเรียนการสอน
2. พยายามติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน
3. ให้เวลาและโอกาสแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามลักษณะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนนัด

ตามระดับความสามารถของตน

4. กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้เวลาที่กำหนดไว้ในการเรียนรู้
5. พยายามให้การสอนมีคุณภาพดีที่สุดในที่จะทำได้ อันได้แก่
 - 5.1 สร้างสภาวะของการเรียนให้น่าสนใจ
 - 5.2 ทำให้การเรียนการสอนมีความหมายเท่าที่จะทำได้ โดยพยายามทำให้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนต้องเรียนมีชีวิตชีวา ในสถานการณ์ที่มีการสื่อสารกัน
 - 5.3 แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ตนจะต้องเรียน
 - 5.4 พยายามชี้ให้ผู้เรียนได้รู้ล่วงหน้าถึงผลที่จะได้รับจากการเรียนการสอน
 - 5.5 ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้สติปัญญาในการทำกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้แต่เนิ่นๆ โดยอธิบายสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ จนกว่าจะถึงจุดที่ผู้เรียนเข้าใจ
 - 5.6 จัดโอกาสให้มากพอที่ผู้เรียนจะฝึกฝนและทำในสิ่งที่เรียนรู้ให้สมบูรณ์

จากรายงานการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของเขตการศึกษา 3 ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูจัดกิจกรรมโดยไม่เน้นทักษะสัมพันธ์ สอนไปเรื่อยๆตามหนังสือเรียน ครูพูดมากกว่านักเรียน และใช้ภาษาไทยในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ครูขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการฟัง-พูด และในรายงานกล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการให้จัดอบรมหรือสัมมนา หรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษามากๆ เพื่อใช้ในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้อง

จากรายงานผลการวิจัยของสุนันทา ครุรงค์พันธ์ (2526: ๑-๕) พบว่า ในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศในระดับมาก ซึ่งเกิดจากปัญหาที่ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ประสบในด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนคือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในเทคนิควิธีสอนใหม่ๆ ขาดความสามารถและความถนัดในการเลือกและการใช้วิธีสอนแบบต่างๆ ซึ่ง เอเลน เมาร์ทฟอร์ด (Alan Mountford 1987:10) ได้กล่าวถึงปัญหาด้านนี้ว่า " ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องวิธีสอนดีพอสมควร แต่ไม่รู้ว่าจะนำมาใช้อย่างไร "

เนื่องจากปัญหาด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูประสบอยู่ดังกล่าว ทำให้ครูมีความต้องการที่จะให้มีการจัดอบรม สัมมนา หรือได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องเทคนิคและวิธีสอนแบบใหม่ๆ และเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษามากๆ และรู้จักจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกทักษะสัมพันธ์

3. ปัญหาและความต้องการของครูค้ำอุปกรณ์การสอน

อุปกรณ์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็นอย่างยิ่งในระบบการเรียนการสอนในปัจจุบัน เพราะสามารถประหยัดเวลาและแรงงานของครู สามารถเร้าความสนใจของผู้เรียน และทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่ซ้ำซากจำเจ นอกจากนั้นยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเร็วขึ้น อุปกรณ์การสอนจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องมีการฝึกฟัง พูด อ่าน และเขียน ครูสอนภาษาอังกฤษที่เป็นคนไทยย่อมต้องพยายามมาอุปกรณ์ เช่น เทป วีดีโอเทป

สไลด์ หรือรูปภาพ มาช่วยประกอบการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ยิ่งในปัจจุบันนี้ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เพื่อนำภาษามาใช้ (Language Use) มากกว่าการเรียนรู้เพื่อจำกฎเกณฑ์ (Language Usage) ซึ่ง สุธิรัตน์ ฅ นคร (2529 : 27) มีความเห็นว่า

การเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้ภาษาเพื่อนำมาใช้ ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญในแต่ละขั้นตอนของบทเรียน และพยายามที่จะทำความเข้าใจในบทเรียนนั้นๆ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์มาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจได้เร็วขึ้น ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ จดจำไปได้นาน และสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ สิ่งที่คุณสอนนำมาใช้ก็คือ สื่อที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้ หรือสื่อการสอนนั่นเอง

พันทิพา เหลืองวัฒนกิจ (2522 : 120 - 126) ได้กล่าวถึงปัญหาในการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสรุปได้ว่า องค์ประกอบส่วนใหญ่ที่เป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาในเรื่องนี้คือ ครูส่วนใหญ่มีความรู้ในด้านการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอนน้อย อุปกรณ์ที่มีอยู่มีคุณภาพค่อนข้างต่ำ จำนวนวัสดุอุปกรณ์ในโรงเรียนมีน้อยเกินไปเพราะขาดงบประมาณในการจัดซื้อ การขาดแคลนแหล่งที่จะให้บริการแก่ครูด้านสื่อการเรียนการสอน และ จันตรี คุปตะวาทีน (2521 : 40) ได้สรุปความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของการใช้วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนว่า ครูประสบปัญหาเรื่องวัสดุอุปกรณ์มากเพราะขาดงบประมาณ จึงได้เสนอให้ผู้บริหารโรงเรียนให้การสนับสนุนครูภาษาอังกฤษด้วยการจัดงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์และวัสดุต่างๆที่ใช้ทำอุปกรณ์ให้มากที่สุด ครูขาดทักษะในการใช้อุปกรณ์บางอย่าง และปัญหาอีกอย่างหนึ่งที่สำคัญคือ ครูไม่มีเวลาพอที่จะทำอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง (ศรีวิทย์ สุวรรณภักดี 2520 : 84-92) ดังนั้น ถึงแม้ว่าครูจะเข้าใจและเห็นความสำคัญของอุปกรณ์การสอน ครูก็ยังไม่สามารถจะจัดหาอุปกรณ์มาประกอบการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้ครูมีความต้องการเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน และต้องการให้จัดตั้งแหล่งวัสดุอุปกรณ์การสอน

ขึ้นในจังหวัด เพื่อรวบรวมโสตทัศนูปกรณ์และวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไว้บริการแก่ครูในโรงเรียนที่มีความขาดแคลนและซัดสนในเรื่องงบประมาณสำหรับจัดซื้ออุปกรณ์การสอนและต้องการได้รับหนังสือหรือเอกสารคู่มือการผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน

4. ปัญหาและความต้องการของครูเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ

ในเรื่องที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษนั้น ตามระเบียบการวัดผลการเรียนตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวถึงการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ 3 อย่าง คือ

1. การประเมินผลก่อนการเรียน เพื่อสำรวจพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนที่จะเรียน โดยสำรวจความสามารถ ความสนใจ และความถนัดทางภาษา เพื่อจะจัดเข้าชั้นเรียนตามความเหมาะสม นอกจากนั้น การประเมินผลก่อนเรียนจะช่วยให้ครูสำรวจว่านักเรียนมีความบกพร่องด้านใด จะได้ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อพัฒนาการสอนให้เหมาะสม

2. การประเมินผลระหว่างการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนของนักเรียนและการสอนของครูในแต่ละภาคเรียน โดยประเมินผลทักษะทางภาษา (Performance) และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Achievement) ซึ่งมักจะประเมินเป็นระยะๆ หรือเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท

3. การประเมินผลปลายภาคเรียน เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกๆ ด้าน

ในระบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติ ครูจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการออกข้อสอบ หรือวิธีทดสอบ เพราะครูสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวัดคุณภาพของการเรียนการสอน ช่วยให้ครูทราบว่าผู้เรียนได้มีการพัฒนาไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ และยังมีสิ่งใดที่ขาดตกบกพร่อง การสอนบรรลุเป้าหมายหรือยัง และจะต้องแก้ไขปรับปรุงอะไรบ้าง

อุทัย กิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสียางกุล (2521 : 50) ได้ให้ความเห็นในเรื่องปัญหาและความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษไว้ว่า ปัญหาเกิดจากครูขาดวิสัยทัศน์ในการสร้างข้อสอบแบบปรนัย ครูขาดความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการออกข้อสอบที่รัดกุม ครูขาดความรู้ความชำนาญและความมั่นใจ ในการออกข้อสอบ จึงทำให้ไม่สามารถสร้างข้อทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตร และสร้างข้อทดสอบที่วัดความเจริญได้หลายๆ ด้าน ครูจึงมักจะออกข้อสอบหนักไปทางด้านการวัดความจำเป็นส่วนใหญ่ และครูส่วนใหญ่คิดว่า การวัดผลระหว่างปีเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ตนเอง

ดวงเดือน แสงชัย (2528 : 39 - 40) ได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องการวัดผลภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปได้ว่า เนื่องจากหลักสูตรและวัตถุประสงค์ที่เปลี่ยนแปลงไป ครูจึงต้องหาวิธีการวัดผลและประเมินผลให้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วนไปเป็นการเพิ่มภาระให้กับครูเป็นอันมาก นอกจากนั้นจำนวนนักเรียนที่มีอยู่ในแต่ละห้องมักจะมีมากเกินไป จนทำให้เสียเวลาในการวัดและประเมินผลมาก ยิ่งไปกว่านั้นก็คือ ในแต่ละโรงเรียนจะมีครูสอนรายวิชาเดียวกันหลายคน การให้คะแนนมักจะไม่สม่ำเสมอและขาดความยุติธรรม

จากรายงานการติดตามผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ของเขตการศึกษา 3 พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษมีปัญหาไม่เข้าใจหลักการวัดและประเมินผล และมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการปฏิบัติในการวัดและประเมินผลน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2523 : 79 - 80) ที่พบว่า ครูไม่สามารถสร้างข้อทดสอบวัดความเจริญได้หลายๆ ด้าน หรือหลายๆทักษะได้ และจากผลการประชุมของสมาคมครูสอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (Thai/ TESOL 1984 : 1) ในเรื่อง " ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ และแนวโน้มในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสร้างข้อสอบ " สรุปได้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีปัญหาเรื่องการสร้างข้อสอบเพื่อวัดผลการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร จึงต้องศึกษาในเรื่องการวัดและประเมินผลอย่างดั่งแท้ เพื่อสามารถสร้างข้อสอบวัดผลผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง

สรุปได้ว่า ปัญหาในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูส่วนใหญ่ประสบอยู่ เกิดจากการที่ครูขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการและวิธีการวัดและประเมินผลอย่างจริงจัง เป็นเหตุให้ครูรู้สึกว่าการวัดและประเมินผลเป็นเรื่องยุ่งยาก ขาดความมั่นใจว่าวิธีการวัดและประเมินผลที่ตนใช้อยู่จะมีมาตรฐานและวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ครูจึงมีความต้องการให้จัดอบรมสัมมนา หรือได้รับคำแนะนำในเรื่องหลักการวัดและประเมินผลที่ดี การออกข้อสอบชนิดต่างๆ และต้องการได้รับข้อสอบมาตรฐานจากส่วนกลางด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ความคิดเห็นของครูในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูภาษาอังกฤษ ปัญหาและความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ บทบาทและหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งศูนย์วิชาการมีดังนี้คือ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของการสอนภาษาอังกฤษ

ทวานิต ธฤวาร (2528 : 352 - 372) ได้ทำวิจัยเรื่อง

" พัฒนาการของการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา " เป็นงานวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ โดยเริ่มตั้งแต่ที่มีหลักสูตรฉบับแรกใน พ.ศ.2438 จนถึงฉบับปัจจุบัน ซึ่งเป็นฉบับ พ.ศ.2524 ปรากฏว่า ในด้านหลักสูตร มีการประกาศใช้หลักสูตรมัธยมศึกษารวมทั้งสิ้น 15 ฉบับ กำหนดให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ในด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ปรากฏว่า เดิมกำหนดให้ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นประโยชน์ได้บ้าง และเป็นหนทางสำหรับการศึกษาต่อต่อมาในหลักสูตรฉบับพ.ศ. 2503 เน้นการเรียนทักษะทั้ง 4 และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ส่วนฉบับปัจจุบัน เน้นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับด้านเนื้อหาวิชา พบว่า เดิมแยกเรียนเป็นการอ่าน เขียน พูด แต่ง-แปลไวยากรณ์ และข้อความ แต่เปลี่ยนมาเป็นการเรียนโดยเน้นทักษะสัมพันธ์ครบทั้ง 4 ทักษะและไวยากรณ์ และวัฒนธรรมด้วยในหลักสูตรฉบับ พ.ศ.2503 ส่วนหลักสูตรฉบับ พ.ศ.2518 ถึงฉบับปัจจุบัน

ได้แบ่งเนื้อหาเป็นรายวิชาย่อยๆ เน้นทักษะเฉพาะด้านและทักษะสัมพันธ์ ในด้านเวลาเรียน หลักสูตรฉบับก่อนๆมักจะกำหนดเวลาเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากกว่าวิชาอื่นๆ และตั้งแต่หลักสูตรฉบับ พ.ศ.2518 เป็นต้นมา ได้กำหนดเวลาเรียนมาน้อยตามจำนวนรายวิชาที่เลือกเรียน ส่วนด้านวิธีสอนและสื่อการสอน ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมที่ใช้วิธีสอนแบบแปล-ไวยากรณ์ โดยใช้แบบเรียน กระดานดำ และพจนานุกรม 2 ภาษา เป็นสื่อการสอน มาเป็นวิธีสอนแบบตรง โดยใช้รูปภาพและของจริงประกอบการสอน ต่อมาใช้วิธีสอนแบบฟัง-พูด และมีการใช้สื่อทัศนูปกรณ์มากขึ้น ปัจจุบันมีวิธีสอนใหม่ๆเกิดขึ้นหลายอย่าง แต่ที่นิยมกันมากที่สุดคือ แนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนประเภทต่างๆมากขึ้น สำหรับด้านแบบเรียน แต่เดิมใช้แบบเรียนที่คนไทยและเจ้าของภาษาแต่งขึ้น เพื่อให้เด็กไทยเรียน แต่ปัจจุบันเป็นแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำ โดยเจ้าของภาษาเป็นผู้แต่ง หรือเจ้าของภาษาเป็นผู้แต่งแต่พิมพ์ในประเทศไทย ด้านสุดท้ายที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาคือ ด้านการวัดและประเมินผล ปรากฏว่า ข้อสอบสมัยแรกๆเป็นแบบอัตนัย เขียนตอบ ใช้วัดความรู้ความจำ และคิดคะแนนเป็นร้อยละ ต่อมา มีการเพิ่มข้อสอบแบบปรนัย ให้เลือกตอบและแบบถูกผิด และยังเป็น การวัดผลเป็นรายคน การวัดผลและประเมินผลในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นการวัดผลรายวิชา โดยผู้สอนเป็นผู้วัด ให้คะแนนเป็นระดับคะแนน ด้วยข้อสอบที่เป็นแบบปรนัยให้เลือกตอบ เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจและการนำไปใช้

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของครูในด้านการเรียนการสอน.

ภาษาอังกฤษ

นพมาศ รัตน์ปรีดากุล (2523 : 75 - 79) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของครูภาษาอังกฤษในกรุงเทพมหานคร " โดยทำการศึกษาค้นคว้าการสำรวจความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ตัวอย่างประชากรเป็นครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ 81 คน ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 52 คน ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ 190 คน และครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 381 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร ครูระดับมัธยมศึกษาใช้ภาษาไทยในการสอนมากกว่าภาษาอังกฤษ ในขณะที่ครู

โรงเรียนราษฎร์ใช้ภาษาไทยเท่ากับภาษาอังกฤษ ครูระดับประถมศึกษาโรงเรียนรัฐบาลใช้ภาษาอังกฤษในการสอนมากกว่าภาษาไทย การฝึกทักษะเป็นไปตามลำดับคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน การใช้อุปกรณ์มีน้อยในทุกระดับชั้น ปัญหาที่สำคัญคือ มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมากเกินไป ครูไม่มีเวลาพอที่จะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เมื่อมีปัญหาในการสอนครูมักจะถามเพื่อนร่วมงาน และครูเพิ่มพูนความสามารถในการสอนโดยการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง

อุไรวรรณ ศฤงคารนันท์ (2526 : 94 - 98) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร " โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นและความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 900 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด ชุดที่ 1 ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และชุดที่ 2 ถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเรื่องแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยในระดับมากกว่า แนวการสอนเพื่อการสื่อสารเหมาะกับสภาพการเรียนการสอนในประเทศไทย ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ ภาษาอังกฤษ แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและในการประกอบอาชีพรวมทั้งในการศึกษาต่อ ครูภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความเห็นในระดับมากกว่าแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไม่เหมาะกับชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากเกินไป นักเรียนขาดความมั่นใจในค่านักกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ต้องใช้กิจกรรมในการสร้างสถานการณ์ซึ่งทำให้ครูเสียเวลา และครูยังไม่มีความรู้เกี่ยวกับการสอนเพื่อการสื่อสารดีพอที่จะจัด การเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นครูยังมีจำนวนชั่วโมงสอนมาก ทำให้ไม่มีเวลาจัดเตรียมกิจกรรมตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และการสอนแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเหมาะสำหรับนักเรียนเก่งเท่านั้น

2. ครูภาษาอังกฤษเห็นด้วยในระดับมากกว่าควรเริ่มใช้แนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษา เพราะนักเรียนควรจะได้พัฒนาทักษะการใช้ภาษาตั้งแต่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ และในวัยนี้มักเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินต่อการมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมาก

3. ครูภาษาอังกฤษเห็นด้วยในระดับมากกว่าแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสอดคล้องกับหลักสูตรและแบบเรียนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน แต่ไม่สอดคล้องกับการประเมินผล

4. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค พบว่าครูภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไม่แตกต่างกัน

5. ครูส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจต่อแนวการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง

6. จากการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้ว พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

7. ครูส่วนใหญ่เสนอแนะให้จัดอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับแนวการสอนเพื่อการสื่อสารอย่างทั่วถึง ควรมีการประสานงานระหว่างสถาบันอุดมศึกษาและมัธยมศึกษาในการจัดหลักสูตรและประเมินผลการเรียน จำนวนนักเรียนในชั้นและชั่วโมงสอนของครูไม่ควรมีมากเกินไป และควรมีคู่มือการสอนของแบบเรียนแต่ละเล่มให้กับครูด้วย

1.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับสมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูภาษาอังกฤษ

สมศักดิ์ เจริญสุข (2524 : 81 - 84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษ " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาสมรรถภาพที่พึงประสงค์ของครูสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา และเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูภาษาอังกฤษ และนิสิต เกี่ยวกับสมรรถภาพของครูภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา 70 คน

นักการศึกษา 35 คน ศึกษานิเทศก์ 20 คน ครูภาษาอังกฤษ 78 คน นิสิตปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ 92 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพครูภาษาอังกฤษของผู้บริหารการศึกษา นักการศึกษา ศึกษานิเทศก์ ครูภาษาอังกฤษ และนิสิต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า สมรรถภาพครูภาษาอังกฤษที่เป็นที่ต้องการโดยเรียงตามลำดับความสำคัญประกอบด้วย

1. มีความรู้ในเนื้อหาและโครงสร้างวิชาภาษาอังกฤษอย่างแม่นยำและลึกซึ้ง โดยเฉพาะในเนื้อหาวิชาที่สอน
2. มีทักษะภาษาอังกฤษทั้งฟัง พูด อ่านและเขียน โดยเฉพาะทักษะการพูด
3. มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์ หลักการ และโครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษ
4. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้โดยใช้เทคนิคหรือกลวิธีที่เหมาะสม
5. มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
6. มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู
7. มีความรู้และความสามารถเกี่ยวกับจิตวิทยาทั่วไปและจิตวิทยาการเรียนรู้อังกฤษ
8. มีความรู้และความสามารถในการวัดและประเมินผล
9. มีความสามารถในการแสวงหาความรู้จากสื่อมวลชน และยอมรับวิทยาการใหม่ๆ
10. มีความสามารถในการเขียนจุดประสงค์และแผนการสอนเป็นเชิงพฤติกรรมได้

1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

พรทิพา เหลืองวัฒนกิจ (2522 : 120-136) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ปัญหาการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร " ตัวอย่างประชากรเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ 239 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ใช้กระดานดำและบัตรคำในการสอนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมาได้แก่ รูปภาพ เทป และเกมฝึกภาษา ครูส่วนใหญ่เห็นว่า การขาดแคลนงบประมาณเป็นปัญหาและอุปสรรคในการจัดซื้อและใช้สื่อทัศนูปกรณ์ ครูส่วนใหญ่ต้องใช้จ่ายเงินส่วนตัวซื้อวัสดุสิ้นเปลืองเพื่อนำมาผลิตสื่อทัศนูปกรณ์ด้วยตนเอง จึงต้องการให้โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสำหรับซื้อสื่อทัศนูปกรณ์เพิ่มขึ้น เช่น เทป ภาพการ์ตูน เกมฝึกภาษา และห้องปฏิบัติการทางภาษา นอกจากนี้ ครูยังต้องการให้มีการจัดการฝึกอบรม เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจและมีประสบการณ์ในด้านสื่อทัศนศึกษา และเสนอแนะว่า กรมสามัญศึกษาควรมีการประสานงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ เกี่ยวกับ สื่อทัศนูปกรณ์

วาทนีย์ สุขพอดิ (2524 : 131-145) ได้ทำวิจัยเรื่อง " ปัญหาและอุปสรรคของการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและสรุปปัญหาและอุปสรรคของครูภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรี ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เกี่ยวกับเรื่องอายุ วุฒิ ประสบการณ์ในการสอน หลักสูตร แบบเรียน วิธีสอน อุปกรณ์การสอน และการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างประชากรได้แก่ ครูภาษาอังกฤษที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชลบุรีจำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 25 - 34 ปี วุฒิปริญญาตรี มีประสบการณ์ทางการสอนตั้งแต่ 4 ปีขึ้นไป สนใจศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง และกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น ครูส่วนมากมีปัญหาเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษ เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตร และเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของประเทศ

2. แบบเรียนมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร แต่ควรปรับปรุงรูปภาพในแบบเรียนให้ชัดเจน

3. ครูส่วนใหญ่ไม่ใช้วิธีสอนแบบใหม่ ใช้ภาษาไทยในขณะที่สอน ไม่เข้าใจ และไม่คอยจัดกิจกรรมการสอน มีปัญหาเรื่องอุปกรณ์การสอนไม่พอ และปัญหาสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนคือ จำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป

4. ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ในการวัดและประเมินผล มีปัญหาในการออกแบบทดสอบ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละทักษะยังไม่เป็นที่พอใจ โดยเฉพาะทักษะการฟัง พูด และเขียน

ชูรัตน์ อุนพิศล (2524 : 113 - 125) ได้ทำวิจัยเรื่อง " ปัญหาของการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดร้อยเอ็ด " วัดจุดประสงค์ในการวิจัยก็เพื่อสรุปปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการสอนของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างประชากรคือ ครูภาษาอังกฤษจำนวน 55 คนจากโรงเรียนในจังหวัดร้อยเอ็ดที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตรไม่ครอบคลุมเรื่องที่ควรเรียน ไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและสังคมไทย แบบเรียนเหมาะสมและเป็นประโยชน์ ครูมีอุปสรรคในการสอน ครูส่วนใหญ่วัดผลโดยใช้ข้อสอบที่เป็นข้อเขียนโดยเน้นความเข้าใจภาษามากกว่าทักษะ และไม่รู้จักวิธีการทำข้อสอบมาตรฐานไว้ใช้ ผลการเรียนรู้ของนักเรียนบรรลุเป้าหมายในเกณฑ์ที่พอใจ ทักษะที่นักเรียนประสบผลสำเร็จมากที่สุดคือ การอ่าน รองลงมาได้แก่ การเขียน แต่ทักษะทางการพูดยังไม่เป็นที่น่าพอใจ

พรณีษ์ บัวโต (2524 : 112 - 121) ได้ทำวิจัยเรื่อง " ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูสอนภาษาอังกฤษ ประสบการณ์ในการสอน ความรับผิดชอบในหน้าที่การสอน การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู ประสบการณ์และความต้องการในการอบรมหรือสัมมนา สภาพปัญหาที่เกี่ยวกับหลักสูตรและแบบเรียน ปัญหาในการดำเนินการสอน การใช้อุปกรณ์ การวัดและประเมินผล รวมทั้งความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษเกี่ยวกับผลการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างประชากรได้แก่ ครูภาษาอังกฤษที่สอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นหญิง มีวุฒิปริญญาตรี วิชาเอกภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์

ในการสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว มีหน้าที่พิเศษนอกจากการสอน ครูทุกคนชอบแสวงหาความรู้เพิ่มเติม มีปัญหาในการออกเสียงภาษาอังกฤษบางคำ ซึ่งไม่มีโอกาสเข้ารับการอบรมด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง ต้องการให้จัดอบรมเรื่องการจัดกิจกรรมการสอนมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเท่าเทียมกับวิชาอื่น ครูส่วนใหญ่เข้าใจจุดหมายของหลักสูตรพอสมควร เนื้อหาวิชาในหลักสูตรยังไม่ครอบคลุมเรื่องที่ควรเรียน มีปัญหาเรื่องแบบเรียนมีปริมาณไม่พอ ค่าเช่า หนังสือนั่งสือและภาพประกอบไม่ชัดเจน สักคติด สีส้มไม่เร้าใจ ครูส่วนมากรู้จักนำวิธีสอนหลายๆวิธีมาประกอบกัน แต่ไม่จัดกิจกรรมเนื่องจากไม่รู้จักวิธีการ เสียเวลาและไม่มื่ออุปกรณ์พอ มีปัญหาเรื่องจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีมากเกินไป ทำการวัดผลนักเรียนโดยใช้วิธีให้นักเรียนทำข้อสอบข้อเขียนซึ่งส่วนมากวัดความเข้าใจ ครูมีปัญหาในการสร้างแบบทดสอบ ผลการเรียนของนักเรียนที่ใช้ได้มีเพียงทักษะการฟังและการอ่าน

วิรัชญา นาควานิช (2526 : 112 - 122) ได้ทำการวิจัยเรื่อง

" สภาพการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตท้องที่การศึกษา 5 กรุงเทพมหานคร " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครู และศึกษาทัศนคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มที่สอนโดยครูซึ่งใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอนมาก กับกลุ่มที่ครูใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอนน้อย กลุ่มตัวอย่างประชากรมี 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 เป็นครูสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเขตท้องที่การศึกษา 5 จำนวน 38 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตท้องที่การศึกษา 5 จำนวน 280 คน ที่สอนโดยครูที่ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอนมาก และกลุ่มที่ 3 เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 280 คน ในเขตท้องที่การศึกษา 5 ที่สอนโดยครูที่ใช้สื่อทัศนูปกรณ์ในการเรียนการสอนน้อย ผลการวิจัยพบว่า โดยเฉลี่ยสภาพการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครูอยู่ในระดับปานกลางและต่ำ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ของครู แต่เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าทัศนคติไม่แตกต่างกัน

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษในด้านต่างๆ

สุนันทา คุรงค์พันธ์ (2526 : 92 - 97) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของครูสอนภาษาอังกฤษในเขตการศึกษาที่ 12 เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศการสอนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 " ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนซึ่งอยู่ในเขตการศึกษาที่ 12 จำนวน 269 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านหลักสูตรในระดับมากทุกข้อ และสิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับ 1 คือการอบรม สัมมนา ประชุมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524

2. ด้านเนื้อหาวิชา โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านเนื้อหาวิชาในระดับมากทุกข้อ และสิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับ 1 คือการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งวิชาการอื่นๆ และการได้รับคำแนะนำหรือได้รับหนังสืออุเทศเพื่อช่วยในการค้นคว้าเนื้อหาวิชาเพิ่มขึ้น

3. ด้านวิธีสอน โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศด้านวิธีสอนในระดับมากทุกข้อ และสิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับ 1 คือ การเลือกใช้เทคนิควิธีสอนใหม่ๆ เพื่อเร้าความสนใจของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะการฟังและการพูด

4. ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับมากทุกข้อ และสิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับ 1 คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ความรู้ทั้ง 4 ทักษะ

5. ด้านอุปกรณ์การสอน โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศด้านอุปกรณ์การสอนในระดับมากทุกข้อ และสิ่งที่ครูต้องการมากเป็นอันดับ 1 คือ การได้รับคำแนะนำหรือจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการผลิตและการใช้อุปกรณ์การสอน

6. ด้านการวัดและประเมินผล โดยส่วนรวมครูมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านการวัดและประเมินผลในระดับมากทุกข้อ และที่ความต้องการมากเป็นอันดับ 1 คือ การได้รับข้อทดสอบหรือคำแนะนำในการจัดทำข้อสอบมาตรฐาน

อิน ศรีวรชันธ์ (2528 : 44 - 48) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความต้องการของครูภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษาที่ 1 " ซึ่งมีครูสอนภาษาอังกฤษเป็นตัวอย่างประชากรจำนวน 340 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูภาษาอังกฤษมีความต้องการพัฒนาความสามารถในการสอนในระดับมากทุกเรื่อง ทั้งด้านหลักสูตร ทักษะและเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ การดำเนินการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การผลิตและการใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ

สมนึก แสงวิเชียร (2527 : 102 - 110) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษา 3 " กลุ่มตัวอย่างประชากรมี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 3 จำนวน 126 คน และกลุ่มที่ 2 เป็นครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 3 จำนวน 255 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมเห็นว่า ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติงานในระดับน้อย 3 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และด้านความสัมพันธ์กับครูภาษาอังกฤษ

2. ผู้บริหารและครูภาษาอังกฤษมีความคิดเห็นโดยส่วนรวมว่า ศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติงานในระดับน้อยที่สุด 5 ด้านคือ ด้านการอำนวยความสะดวกในการใช้และจัดทำสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการนิเทศและอบรมครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านการผลิตและเผยแพร่เอกสารทางวิชาการ ด้านการค้นคว้าทดลองและวิจัยทางภาษาอังกฤษ และด้านการวัดและประเมินผล

เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของศึกษานิเทศก์วิชาภาษาอังกฤษในเขตการศึกษา 3 พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดตั้งศูนย์วิชาการ

จตุรรัตน์ วาสิวิท (2513 : 175 - 218) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การศึกษาห้องปฏิบัติการหลักสูตรในสถาบันฝึกหัดครูในประเทศไทย " เพื่อสำรวจสภาพและปัญหาในการจัดงานด้านบริการของห้องปฏิบัติการหลักสูตรของสถาบันฝึกหัดครูในประเทศไทย 21 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่า ห้องปฏิบัติการหลักสูตรจัดขึ้นเพื่อเป็นแหล่งบริการค้นคว้าและเตรียมการสอน บริการที่จัดทำส่วนใหญ่ได้แก่ การรวบรวมและจัดทำวัสดุหลักสูตร และมีบริการให้ยืมและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเตรียมการสอนและเกี่ยวกับหลักสูตร วัสดุหลักสูตรที่มีผู้ใช้มากที่สุดคือแบบเรียนและคู่มือครู ส่วนแบบทดสอบมีผู้ใช้บ่อยที่สุด

สุเวษ ฌ หนองคาย (2519 : 143 - 185) ได้ทำวิจัยเรื่อง " การศึกษาศูนย์วิชาการในประเทศไทย " โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติ พัฒนาการ และสภาพปัจจุบันของศูนย์วิชาการในประเทศไทยและสหรัฐอเมริกา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบและเสนอแนะการจัดตั้งศูนย์วิชาการ ตลอดจนหาทางปรับปรุงศูนย์ที่มีอยู่แล้วให้เกิดผลดีคือการศึกษาของประเทศไทย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม ตัวอย่างประชากรได้แก่หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ 71 จังหวัด และ 12 เขตการศึกษา และสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์วิชาการ ผลการวิจัยปรากฏว่า มีหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ 3 หน่วยที่จัดตั้งศูนย์วิชาการ คือกรมสามัญศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันคือ ปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น และพบว่ามี การเรียกชื่อศูนย์วิชาการในระดับจังหวัดและเขตการศึกษาแตกต่างกันถึง 8 ชื่อ ส่วนปัญหาที่พบบ่อยในการดำเนินงานได้แก่ อาคารสถานที่ บุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์

วรกิจ วัดข้าวหลาม (2521 : 64 - 65) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง " โครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับวิทยาลัยครูมหาสารคาม " เพื่อศึกษาสภาพของงานเทคโนโลยีทางการศึกษา ปัญหา ความคิดเห็น และความต้องการใช้สื่อการสอน และการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ตัวอย่างประชากรเป็นอาจารย์วิทยาลัยครูมหาสารคาม 118 คน เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ 3 คน และครูโรงเรียนประถมในจังหวัดมหาสารคามอีก 25 คน ผลการวิจัยสรุปว่า อาจารย์ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อการใช้โสตทัศนูปกรณ์ ประกอบการสอน วิทยาลัยมีโสตทัศนูปกรณ์มากแต่ขาดบุคลากรและงบประมาณ ส่วนนักศึกษา

ฝึกสอนมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้สื่อที่สมบูรณ์แบบ แต่ประสบปัญหามากในด้านการผลิตและการใช้ เนื่องจากไม่มีแหล่งช่วยผลิตและให้ยืม อาจารย์ นักศึกษา และครูโรงเรียนประถมศึกษา ในชุมชนใกล้เคียงมีความต้องการและเห็นด้วยกับการบริการต่างๆที่ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาจะจัดให้

ปรีดา วรปรีดา (2523 : 69 - 70) ได้ทำวิจัยเรื่อง " โครงการจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับวิทยาลัยครูบุรีรัมย์ " ตัวอย่างประชากรเป็นผู้บริหารและอาจารย์จำนวน 114 คน และนักศึกษาอีก 60 คน ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่รู้จักและเคยใช้สื่อที่สมบูรณ์แบบประกอบการสอน แต่ประสบปัญหาไม่ได้รับความสะดวกในการนำมาใช้ ส่วนนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการใช้สื่อที่สมบูรณ์แบบประกอบการสอนแต่ประสบปัญหาการใช้และการผลิต เพราะขาดอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพและไม่มีแหล่งให้ยืม อาจารย์ผู้บริหาร และนักศึกษา มีความต้องการและเห็นว่าจะมีความจำเป็นมากที่จะจัดตั้งศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา และให้เป็นหน่วยงานเอกเทศ สังกัดฝ่ายวิชาการ

มานิตา ศรีสาคร (2525 : 143 - 149) ได้ทำวิจัยเรื่อง " โครงการเสนอจัดตั้งศูนย์วิทยบริการการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครูเทพสตรี " โดยสำรวจความต้องการของอาจารย์ในวิทยาลัยครูเทพสตรีจำนวน 16 คน อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 107 คน และนักศึกษาฝึกสอนจำนวน 50 คน ในเรื่องการใช้สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย อุปสรรคและปัญหาที่พบ แล้วเสนอเป็นโครงการจัดตั้งศูนย์วิทยบริการการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครูเทพสตรี ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ในวิทยาลัยครู และในโรงเรียนมัธยมศึกษา และนักศึกษาฝึกสอนมีและใช้สื่อการสอนประเภทสิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอนประเภทวิชาการและกิจกรรม โดยส่วนใหญ่เห็นว่า สื่อการสอนทุกประเภทมีความสำคัญในระดับมาก และมีความต้องการสื่อการสอนทุกประเภทในระดับมาก การขาดงบประมาณในการจัดซื้อ ขาดความรู้ความชำนาญในการผลิต สื่อการสอนที่มีอยู่จำกัด โรงเรียนไม่พร้อมที่จะให้ใช้สื่อการสอน และขาดเจ้าหน้าที่ช่วยบริการสื่อการสอน ส่วนเรื่องการจัดตั้งศูนย์วิทยบริการการเรียนการสอนภาษาไทยในวิทยาลัยครูเทพสตรีนั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าควรจัดตั้งเพราะต้องการให้ศูนย์บริการให้ยืมสื่อการเรียนการสอนภาษาไทย โดยให้จัดทำรายชื่อสื่อการสอนต่างๆให้เป็นระบบ และให้เป็นแหล่งรวบรวมเทปบันทึกเสียงเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยด้วย

อารุง จันทวานิช (2528 : 48 - 65) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การประเมินผลโครงการพัฒนารูปแบบการปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษา ของจังหวัดปัตตานี และศรีสะเกษ " เพื่อนำผลมาประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขในการขยายโครงการไปยังจังหวัดอื่นๆต่อไป หัวข้อที่ทำการประเมินผลในครั้งนี้ได้แก่ ความจำเป็นในการจัดทำโครงการ ความพร้อมของการดำเนินงานในโครงการฝึกอบรมบุคลากร การดำเนินงานในศูนย์วิชาการจังหวัดและกลุ่มโรงเรียน การประสานงานของศูนย์วิชาการจังหวัดและศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน คุณภาพการศึกษา ความคิดเห็นของครูต่อศูนย์วิชาการและการใช้สื่อการเรียนการสอน และสภาพการเรียนการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบทดสอบ แบบสอบถาม การสังเกต และการสัมภาษณ์ มีการกำหนดวิธีการประเมินผลพร้อมทั้งเกณฑ์หรือแนวการพิจารณาไว้ด้วย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เจ้าหน้าที่โครงการและผู้เข้ารับการอบรมตามโครงการพัฒนาบุคลากรของโครงการ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ศูนย์วิชาการจังหวัด และศึกษานิเทศก์จังหวัดปัตตานีและศรีสะเกษ ครู นักเรียน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน สรุปผลการประเมินผลโครงการปรากฏว่า เพราะสภาพการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนอย่างมากในโรงเรียนประถมศึกษาของจังหวัดปัตตานีและศรีสะเกษ โดยเฉพาะโรงเรียนที่อยู่ตามชายแดน และโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลตัวจังหวัด มีผลกระทบต่อคุณภาพของการประถมศึกษาใน 2 จังหวัดนี้เป็นเวลานาน และยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดตั้งศูนย์วิชาการ 2 ระดับคือ ศูนย์วิชาการจังหวัด และศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน เพื่อเป็นแหล่งกลางในการให้บริการแก่ครู การดำเนินงานตามโครงการนี้นอกจากจะช่วยสร้างระบบกลุ่มให้แข็งแรง และขจัดปัญหาการขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนแล้ว ยังเป็นการสนองตอบต่อการใช้หลักสูตรพุทธศักราช 2521 ซึ่งต้องพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนอีกด้วย ส่วนความพร้อมของการดำเนินงานตามโครงการนี้ทั้งด้านงบประมาณและบุคลากรนับว่าเพียงพอ แต่งบประมาณของศูนย์วิชาการทั้ง 2 ระดับยังไม่เพียงพอ นอกจากนั้นปรากฏว่ามีความพร้อม ไม่ว่าจะเป็นด้านวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน สถานที่สำหรับการฝึกอบรมบุคลากร ปรากฏว่าได้สนองตอบต่อการดำเนินโครงการอยู่ในเกณฑ์ดี แต่การดำเนินงานล่าช้าไปกว่าที่กำหนดไป 1 ภาคเรียนเนื่องจากการอนุมัติค่าใช้จ่ายล่าช้า เจ้าหน้าที่ดำเนินงานมีน้อย และติดต่อกับวิทยากรเฉพาะด้านได้ยาก

สำหรับในเรื่องการดำเนินงานของศูนย์วิชาการจังหวัดและกลุ่มโรงเรียน ปรากฏว่า โครงสร้างและกระบวนการทำงาน และรูปแบบของการบริการสื่อการเรียนการสอนของศูนย์วิชาการจังหวัดอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดนั้นๆ และขึ้นตรงต่อสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ส่วนศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนดำเนินงานโดยกลุ่มโรงเรียน โดยมีประธานกลุ่มโรงเรียนเป็นหัวหน้าศูนย์ฯ และมีครูวิชาการกลุ่มประสบการณ์ต่างๆที่มีความสามารถเป็นผู้ดำเนินงาน โดยจัดเจ้าหน้าที่ที่เป็นครูอยู่ประจำศูนย์ฯ 2 คน ภาระงานเหล่านี้จะอยู่ในตำแหน่งวาระละ 2 ปี ศูนย์วิชาการจังหวัดมีการดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้ในทุกๆด้าน ส่วนศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนมีปัญหาในการดำเนินงาน คือปัญหาการขาดงบประมาณ และปัญหาด้านบุคลากร จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินงานไปตามแผนที่กำหนดไว้ในทุกๆเรื่องได้ ทั้งศูนย์วิชาการจังหวัดและศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนมีการประสานงานกัน 4 วิธีคือ ส่งหนังสือติดต่อกันโดยตรง ติดต่อบริการผ่านทางสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ ประชุมและชี้แจงในที่ประชุม และติดต่อประสานงานโดยอาศัยศึกษานิเทศก์

เมื่อประเมินผลคุณภาพของการศึกษากับจังหวัดที่ไม่ได้อยู่ในโครงการคือ จังหวัดยะลา ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น โรงเรียนที่เป็นที่ตั้งศูนย์วิชาการมีแนวโน้มว่าจะแน่นสอสูงขึ้น อัตราการมาเรียนโดยเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าเดิมหลังจากตั้งศูนย์วิชาการในโรงเรียนแล้ว โรงเรียนในจังหวัดปัตตานีและศรีสะเกษมีอัตราการเลื่อนชั้นเพิ่มสูงขึ้น เมื่อครูมีความรู้เกี่ยวกับศูนย์วิชาการก็ไปใช้บริการจากศูนย์ฯมากขึ้น ปัญหาการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนลดลง แต่มีปัญหาว່ว่าจะใช้สื่อที่มีอยู่อย่างไรจึงจะมีประสิทธิภาพ ครูมีเจตคติที่ดีต่อการใช้สื่อการเรียนการสอน และมีความคิดเห็นที่ดีต่อการบริการของศูนย์วิชาการ

เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนที่ประเมิน 3 ด้านคือ ด้านการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และบรรยากาศในห้องเรียน ปรากฏว่า ครูเปลี่ยนมาสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการใช้สื่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น บรรยากาศในห้องเรียนดีกว่าเดิมและส่งเสริมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะจากผู้ทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงและพัฒนาโครงการในอนาคตไว้ 3 ด้าน ตั้งแต่ขั้นการเตรียมการ การปฏิบัติงาน และผลของโครงการ เช่น ให้มีการประชาสัมพันธ์ของโครงการนี้ให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย จัดเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินงานให้เพียงพอ เลือกโรงเรียนที่ตั้งศูนย์ฯให้มีความพร้อมทุกด้าน จัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนให้พอเพียง

อบรมให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้เข้าใจบทบาทและหน้าที่ของศูนย์วิชาการ และรู้จักวิธีประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีอาร์ประเมินผลการดำเนินงานหลังจากที่ได้ปฏิบัติงานไปแล้ว ไม่น้อยกว่า 1 ปี เป็นต้น

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาการสอน

เจมส์ ลาร์ เคอร์ (James Larry Kerr 1984 : 2329 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความต้องการการพัฒนาความสามารถในวิชาชีพการสอนตามการรับรู้ของอาจารย์ในวิทยาลัยกฎหมายที่เลือกสรร " โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ในวิทยาลัยกฎหมายที่ได้รับการยกฐานะจากสมาคมเนติบัณฑิตอเมริกา (American Bar Association) จำนวน 426 คน ในรัฐอินเดียนา โอไฮโอ และเคนทักกี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถที่อาจารย์ส่วนใหญ่ต้องการได้รับการพัฒนามากที่สุดได้แก่ การสร้างแรงจูงใจ รองลงไปได้แก่ วิธีสอนแบบต่างๆ กิจกรรมทางวิชาการ การเขียนและการพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ส่วนวิธีการพัฒนาความสามารถที่เป็นที่ต้องการมากที่สุดได้แก่ การจัดสัมมนาภายในวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย รองลงมาได้แก่ การจัดอบรมสัมมนานอกวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นต้น

โรเบิร์ต เอฟ แซมเบียร์ (Robert F. Schambier 1985 : 1601 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " ความต้องการของครูในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนในรัฐนิวแฮมป์เชียร์ " ผลการวิจัยพบว่า ทั้งครูและผู้บริหารโรงเรียนต่างก็มีความต้องการตรงกันในเรื่องการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนว่า ควรวางแผนวิธีการประเมินผลการดำเนินงานให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เพิ่มโปรแกรมการจัดการพัฒนาบุคลากรที่เจาะลึกถึงความต้องการของบุคลากรแต่ละคนมากขึ้น ให้มีการติดตามผลเพื่อคุณภาพของการทำงานของบุคลากร และพยายามหาวิธีการที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการพัฒนาบุคลากร มีข้อน่าสังเกตคือ ครูในระดับประถมศึกษายังไม่พอใจในวิธีการที่ใช้ในการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนมากกว่าตัวอย่างประชากรที่เป็นครูระดับมัธยมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน

เปรมจิต ขจรภักย์ (Premjit Kajonpai 1985 : 1253A)
 ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ในคณะต่างๆและผู้บริหารของ
 วิทยาลัยครูเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของผู้ร่วมงานในวิทยาลัยครู
 ในประเทศไทย " แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ถามความคิดเห็นของ
 อาจารย์และผู้บริหารวิทยาลัย 4 คำนคือ ใครควรมีส่วนร่วมในการวางโปรแกรมพัฒนา
 บุคลากร จะพิจารณาเลือกเนื้อหาที่จะนำมาจัดการอบรมได้อย่างไร จะดำเนินงานตาม
 โปรแกรมที่วางไว้ได้อย่างไร และโปรแกรมชนิดไหนที่เป็นที่สนใจอย่างจริงจัง นอกจากนั้น
 ยังได้สัมภาษณ์ผู้บริหารของวิทยาลัยครูเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรด้วย ผลการวิจัยครั้งนี้
 ปรากฏว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการวางโปรแกรมการพัฒนาบุคลากรคือบุคลากรที่จะได้รับการ
 ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานซึ่งผู้บริหารวิทยาลัยและอาจารย์มีความเห็นว่า
 ควรจัดทำในรูปของการจัดการฝึกอบรมก่อนทำการสอน หรือในระหว่างทำการสอนตาม
 โครงการที่วิทยาลัยได้วางไว้ เนื้อหาที่จะนำมาจัดการฝึกอบรมควรเกี่ยวข้องกับการทำงาน
 ในหน้าที่ของผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้ครูมีความกระตือรือร้น และการจัดเนื้อหาที่จะนำมาอบรม
 ควรจะมีกิจกรรมหลายๆแบบเพื่อให้อาจารย์ได้เลือกตามความพอใจ

ฮาบิบ โฮสเซอีน (Habib Hosseiny 1986 : 506A)
 ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การรับรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ต่อความต้องการ
 ในการจัดอบรมก่อนและระหว่างที่ทำการสอน " วัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้ก็เพื่อศึกษา
 ความพึงพอใจของครูเกี่ยวกับโปรแกรมการจัดการฝึกอบรมก่อนทำการสอนและระหว่างที่
 ทำการสอน ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษา
 ที่ 2 จำนวน 330 คน โดยเลือกจากครูที่เป็นสมาชิกของสมาคมครูสอนภาษาอังกฤษเป็น
 ภาษาที่ 2 ในโรงเรียนต่างๆของรัฐนิวเจอร์ซีย์ ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจและมีความ
 กระตือรือร้นในการทำงาน และสนใจในเรื่องของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษา
 ที่ 2 อยู่แล้ว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดของ
 ความสามารถต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 ผลการวิจัย
 พบว่า โดยทั่วไปครูส่วนใหญ่ต้องการมีความรู้ความสามารถในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอนภาษา
 อังกฤษ ได้แก่ การเขียนแผนการสอน การปรับและการใช้วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการ
 สอน การใช้เทคนิคการสอนแบบต่างๆ เป็นต้น นอกจากนั้นครูส่วนใหญ่ยังต้องการให้มีการ
 จัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการออกข้อสอบและการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ส่วน

ครูที่ได้รับการอบรมก่อนทำการสอนจะมีความต้องการเข้ารับการอบรมความรู้ความสามารถในการสอนน้อยกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการฝึกอบรม และครูที่มีประสบการณ์ทางการสอนมาแล้วมีความต้องการในการฝึกอบรมความรู้ความสามารถในการสอนน้อยกว่าครูที่ไม่มีประสบการณ์หรือมีประสบการณ์ทางการสอนน้อย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิชาการ

โมฮินเดอร์ (โมนา) เซติ เจน (Mohinder (Mona) Sethi Jain 1985 : 1253 A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง " การรับรู้ของครูในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายเกี่ยวกับศูนย์การศึกษาที่เลือกสรร " กลุ่มตัวอย่างประชากรได้แก่ ครูในระดับต่างๆดังกล่าวจำนวน 817 คน จากโรงเรียน 146 แห่ง ซึ่งอยู่ในตำบลต่างๆของรัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยปรากฏว่า ครูเกือบทุกคนเห็นว่าหน้าที่แรกที่ศูนย์การศึกษาควรจัดทำคือ การจัดอบรมในเรื่องต่างๆที่ครูต้องการมากที่สุดเป็นอันดับแรก เพื่อเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู โดยขอให้มีการให้ประกาศนียบัตรแก่ผู้จบการฝึกอบรมในแต่ละครั้งด้วย การจัดการฝึกอบรมที่ศูนย์จัดขึ้นควรจะเป็นประโยชน์แก่ครูโดยตรง และเกี่ยวข้องกับการทำงาน และสามารถนำไปใช้ได้จริง นอกจากนั้นยังมีข้อเสนอแนะว่าก่อนที่จะมีการจัดการฝึกอบรมควรได้สอบถามศูนย์การศึกษาอื่นๆเพื่อกำหนดขอบข่ายและเนื้อหาในการวางแผนการจัดการฝึกอบรมภายในให้แก่ครูประจำการในสิ่งที่ครูต้องการอย่างแท้จริง